

مخالفين پایگاه درازمدت امریکا در افغانستان یک بام و دو هوا

هر چند به گمان اغلب امریکا به دنبال پایگاه درازمدت در افغانستان نیست چرا که در شرائط کنونی انتقال قوای جنگی در هر نقطه جهان کار مشکلی نمی باشد و با تکنالوژی پیشرفته، امریکا می تواند به اهداف ستراتیژیک خود برسد، گمان می کنم طرح این موضوع بهانه ای باشد که امریکا آهسته آهسته پای خود را از افغانستان بیرون بکشد و بگوید " ببیند خود شما افغان ها ما را نمی خواستید" و مسؤول عواقب آن هم خود شما خواهید بود.

چیزیکه جالب بوده است موضع گیری بعضی افغان های خارج از کشور است که خود در شرائط راحت ممالک غربی زندگی نموده و از تمام مزایای آن مستفید می شوند، ولی روا دار این نیستند که پایگاهی که می تواند باعث تقویت اقتصادی افغانستان و استخدام یکده از مردم بی بضاعت کشور شود، در آن مملکت بوجود بیاید. اگر افغان ها خود این خصلت را داشته باشند که مانند مردم جاپان و جرمنی و کوریا، که پایگاه های نظامی امریکا در کشورهای شان موجود است، از خود اعتماد به نفس و پشتکار داشته باشند که مستقلانه عمل کنند، نمیدانم دلیل این مخالفت ها در شرائط کنونی چی است؟

وقتی که پاکستان توسط طالبان، افغانستان را اشغال کرد و شروع به از بین بردن کلتور و عنعنات کشور کرد، این آقایان کجا بودند که از "غرور ملی" خود دفاع کنند؟ خود شان در امریکا و در اروپا که یکنوع پایگاه این ممالک است آرام با شکم سیر نشسته اند و حاضرند مردم افغانستان دوباره در جنگ های داخلی، که توسط ایران و پاکستان دامن زده می شود، آغشته شوند و کشور دوباره به خاک و خون کشانده شود و پیشرفت های نسبی که در معارف و صحت عامه و بعضی رشته های دیگر درین چند سال بدست آمده باز هم به باد فنا رود.

این کلتورهای دزدی و چاپلوسی و رشوه خوری و غیره که در کشور مروج شده است اکثراً از پاکستان وارد شده است. فکر نکنم هندوستانی ها که خود یکوقت مستعمره انگستان بودند به اندازه رهبران پاکستان موجودات دروغگو و فتنه گر باشند. در عین حال شاهد هستیم که با نفوذ روز افزون ایران در افغانستان و پرداخت پول های گزاف برای "خریدن" وفاداری یک عده افغان ها، آنها هم طوطی وار هرچه از طرف ایرانی ها برای شان دکنه می شود، بدون در نظر گرفتن تضاد آشکار منافع ملی افغانستان و ایران، خود را بکلی سر سپرده آن رژیم بیگانه کرده اند و در ترویج شیعه سیاسی هم فعال می باشند که متأسفانه هیچگونه اقدامی برای خنثی کردن آن صورت نمی گیرد و یكروز خامنه ای ادعای امام بودن مردم افغانستان را هم خواهد کرد. در خارج از افغانستان هم خوشداران حکومت ایران مثل فرید یونس و امثالهم را در شبکه تلویزیون نور می ببینید که هرگز از ظلم و ستم حکومت ایران بر مردم افغانستان سخنی بر لب نمی آرد و گویا حکومت ایده آل "اسلامی" خود را در این نوع حکومت آخوندی یافته است.

شرایط خاص کنونی افغانستان ایجاب می کند که برای استقرار یک دولت قوی تدابیری گرفته شود که در شرائط نورمال به آن ضرورت نیست. اگر به سر و حال قوای عسکری افغانستان نگاه کنید که بعد از ده سال و خرج بیلیون ها دالر هنوز به شکل منظم و همگام در یک رسم گذشت عسکری راه رفته نمی توانند، چه رسد به اینکه در مقابل تهاجمات اجیر های پاکستانی و ایران مقاومت کنند. آن غرور ملی که یکوقت از آن یاد می شد امروز در عمل چندان جایی را نخواهد گرفت چرا که "رهبران" افغانستان با اعمال خود نشان داده اند که هر کس باید صرف در غم خود باشد و خدمت به وطن آن معنی و جذبه ای که در سابق داشت دیگر ندارد. یک عده آقایانی که در خارج از کشور هم از غرور ملی حرف می زنند از شکم های سیر خود گپ می زنند و در بهانه تراشی برای اینکه خود برای وطن کاری نمی کنند ید طولای دارند. البته اشخاصی مانند فاروق تمیز هم پیدا می شوند که ازین امر مستثنی می باشند و این شخصیت محترم در عمل نشان داده است که چه گونه یک شخص می تواند در زندگی مردم افغانستان تغییر مثبت بیاورد و جوانان را به خدمت به وطن تشویق کند.

دپانو شمیره: له ۱ تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

خوب است که شعارهای میان تهی بعضی ها مبنی بر "غرور ملی" و غیره را کنار بگذاریم و در فکر یک افغانستان آباد و آرام به چاره ای بیاندیشیم و قدرت خود و مردم خود را واقع بینانه ارزیابی کنیم. در سی-چهل سال گذشته تصامیمی که توسط رهبران و اشخاص با نفوذ در آنجا گرفته شده چندان عاقلانه نبوده و معلوم شود که در مسأله ایجاد پایگاه نظامی درازمدت امریکا هم چه دسته گلی به آب خواهند داد. اگر همان لدرها (لیدرها) هستند و همان طرز تفکر ناقص گذشته، حال کشور خود را چندان خوب نمی بینم. شاید بالاخره بعد از سال های متمادی، نسل جوان افغانستان (اگر هنوز هم مملکتی یکپارچه باشد) کشور را از این حالت رقت بار با روحيات و اندیشه های نو نجات بدهند.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ